

သင်မြတ်နိုး

လေပြည်လေးတိုးဝေ့ဝေ

အခန်း(၁)

ထွန်းရောင်စဉ်ရဲ့ သံသယမကင်းတဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက သူ့ရှေ့
မှာ ထိုင်နေသော မိန်းကလေးထံ စူးရှနက်ရှိုင်းစွာ ကျရောက်နေလေ
တော့သည်။ သူနာပြုဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံသည် လေဖြတ်ခံထားရသ
ဖြင့် အိပ်ရာပေါ်မှာ လှဲနေရသော ထွန်းရောင်စဉ်မိခင်အား
ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန်ပဲဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်ထဲမှာ သံသယဖြစ်နေရတာက ချစ်ခွန်းညံသည် သူ့ဇနီးခင်ပျို
မေနှင့် ရုပ်ချင်းခွဲမရအောင် တူနေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ့ဇနီး ခင်ပျို
မေသည် တစ်ဦးတည်းသော သမီးဆိုတာ သူသိထား၍ ဖြစ်သည်။ သူနာ
ပြု ဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံက ဘာကြောင့်များ သူ့ဇနီးခင်ပျိုမေနှင့်
ရုပ်ချင်းထပ်တူမျှ တူညီနေရတာပါလိမ့်။ အမြွှာညီအစ်မများ လား။ မဖြ
စ်နိုင်ပါဘူး။ ပျိုနှင့်သူက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲ။ ပျိုက တစ်ဦးတည်း
သော သမီးပါ မောင်။ မွေးချင်းမောင်နှမလည်း မရှိတော့ ပျို အထီးကျန်
နေရတာပဲနော်။

တစ်ကောင်ကြွက်မလေး ပျိုနှင့်တူလွန်းသော ချစ်ခွန်းညံသည် ဘယ်
လိုမိန်းကလေးမျိုးလဲ။ သူနာပြုဆရာမ အစစ်အမှန်ရော ဟုတ်ရဲ့ လား။

"မင်းနာမည် ချစ်ခွန်းညံနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မင်းမှာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေရော ရှိလား"

"ဟင့်အင်း...ညံ့ က တစ်ဦးတည်းသော သမီးပါ"

"ဟင်"

ထွန်းရောင်စဉ်ရဲ့ အထိတ်တလန့် အသံကြောင့် ချစ်ခွန်းညံ့ မျက်ဝန်း တောက်တောက်လေးများက ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့် လာလေသည်။ ။ ချစ်ခွန်းညံ့ မင်းကလည်း ငါ့ဇနီး ခင်ပျိုမေလိုပဲ တစ်ကောင်ကြွက်ပဲလား။

"မင်းရဲ့ သူနာပြုသင်တန်း အောင်လက်မှတ်တွေ ပြပါဦး"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူမထုတ်ပြသော စာရွက်စာတမ်းတွေကို သူစေ့စပ်သေချာစွာ ကြည့်လေသည်။ ။ အမှန်တွေပဲ။ အင်းလေ...သူ့စိတ်က သံသယ ဖြစ်နေတာ နေမှာ ပါ။ ချစ်ခွန်းညံ့ တကယ့်ကို ရိုးသားဖြူစင်ပြီး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ။

"မေမေကတော့ နည်းနည်းကျိကျိတတ်တယ်နော် ချစ်ခွန်းညံ့"

"ရပါတယ်ရှင်၊ ညံ့က သူနာပြုပါ။ ဒီလိုပဲ လူနာတွေရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒ တွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောဖြည့်စွမ်း ပေးဖို့ ပဲလေ"

ချစ်ခွန်းညံ့ မင်းက ငယ်ရွယ်နုပျို လှပလွန်းနေတယ်။ သင်တန်းဆင်း အောင်လက်မှတ်တွေသာ မပြနိုင်ရင် မင်းကို မသင်္ကာဖြစ်မိမှာ ပဲ။ သူမုန်းတဲ့ နာကြည်းနေရပြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ က သူချစ်မြတ်နိုးလွန်းရသော ချစ်ဇနီးခင်ပျိုမေနှင့် ရပ်ချင်းဆင်တူနေသည် ပဲ မဟုတ်လား။

မာထန်နေတဲ့ သူ့မျက်ဝန်းအကြည့်တွေကို လျင်မြန်စွာ ထိန်းချုပ်ထားလိုက် နိုင်လေသည်။ ။ မဖြစ်သေးပါဘူး။ ဒေါသတွေကို ထိန်းမှ ပါ။

ဒီသူနာပြုဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံ့အား ထောက်ခံပေးသူက မေမေ့မိတ်
ဆွေ အထူးကု ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးသက်မောင် ဖြစ်နေသည်။ ။

"ချစ်ခွန်းညံ့ကို စိတ်ချယုံကြည်စွာ လက်ခံပါ။ မောင်ထွန်းရောင်စဉ်
ဆရာအာမခံပါတယ်။ တကယ်ကို ရိုးသားပြီး သည်းခံ စိတ်ရှည်တတ်သူ
ပါ။ ပြီးတော့ လုပ်ငန်းခွင်မှာ လည်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ရှိတယ်လေ"

သူတို့ မိသားစုဆရာဝန် ဖြစ်နေတော့ လက်ခံရမှာ ပဲ ဖြစ်လေသည်။ ။
ချစ်ခွန်းညံ့ကို မေမေတွေ့ရင်လည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် သွားလေမလား
ပဲ။ သူဘယ်လို လုပ်ရမလဲ။ အကြောင်းပြချက် မခိုင်လုံပဲ ဒီမိန်းကလေး
အား လက်မခံ၍ မဖြစ်သေးပေ။

"ဦးထွန်းရောင်စဉ်"

"ဟင်"

"ညံ့ကို အလုပ်တာဝန်တွေ ထမ်းဆောင်ဖို့ သဘောတူပါသလားရှင်"

"ဪ...အင်း ကိုယ်ကတော့ လက်ခံပါတယ်။ မေမေနဲ့ တွေ့လိုက်ပါ
ဦး ချစ်ခွန်းညံ့"

"ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်မ အဘွားနဲ့နွဲ့နှောင်းနဲ့ တွေ့ပါရစေရှင်"

"မင်းဒီမှာ ခဏစောင့်နေပါ ချစ်ခွန်းညံ့၊ မေမေနဲ့ ကိုယ်သွားတွေ့လို
က်ဦးမယ်"

ချစ်ခွန်းညံ့အား မေမေနှင့် ရုတ်တရက် တွေ့ပေးလို့ မဖြစ်သေးပေ။
ပျိုနှင့်တူလွန်းနေသဖြင့် မေမေ သတိမေ့မျောမတတ်
တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားနိုင်၍ ဖြစ်လေသည်။ ။

ချစ်ခွန်းညံ့ မင်းဘာသဘောနဲ့ ငဲ့ရဲ့ နန္ဒာဝန် အိမ်ဂေဟာကြီးထဲကို

ရောက်လာခဲ့ရတာလဲ။ ပျို့နဲ့ ဘယ်လိုသက်ဆိုင် နေတာလဲ။ ခက်နေတာ က မေမေ့မိတ်ဆွေ မိသားစုဆရာဝန်ကြီး ကိုယ်တိုင်က ချစ်ခွန်းညံက ရိုး သားဖြူစင်၍ ယုံကြည်အားကိုးရသော သူနာပြုဆရာမလေး တစ်ယောက်ပါဟု ထောက်ခံထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။

မေမေ့ အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့လေသည် ။ အိပ်ရာပေါ်မှာ မေမေလဲနေ တာ တစ်လခန့်ရှိနေ၏။ စိတ်ဓာတ် မာကျောလွန်းသော မေမေသည် ချစ် ဇနီးခင်ပျိုမေအား သူ လက်လွန်ခြေလွန်နှင့် သတ်ပစ်လိုက်မိပြီဆိုတာ သိရတဲ့ အချိန်တွင် အိပ်ရာပေါ် ဘုံးဘုံးလဲကာ နောက်ဆုံး လေဖြတ်သွားပြီး မထနိုင်တော့တဲ့ အခြေအနေ ရောက်ရှိသွားလေတော့ သည် ။

"မေမေ"

"ဟင်"

"ပြောစရာရှိလို့ "

"ပြော"

မေမေ့ရဲ့ ညှိုးငယ်ရီဝေစွာ အားအင်မဲ့နေသော မျက်ဝန်းတွေက သူ့ ထံရောက်လာသည် ။

"သူနာပြုဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံ ရောက်နေပြီ"

"ဟုတ်လား...ဒေါက်တာသက်မောင် ရှာပေးတဲ့ သူနာပြုမလေးလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဒေါက်တာသက်မောင်က မေမေတို့ လူယုံပဲ၊ စိတ်ချရပါတယ်၊ သူ

နာပြုဆရာမလေး တစ်ယောက်ကလည်း မေမေ့အတွက် လိုအပ်နေတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် မေမေ၊ ဒါပေမဲ့ ပျိုနဲ့ ခွဲမရအောင် တူလွန်းနေတယ်"

"ဘာ"

သားကြီးစကားကြောင့် ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဆတ်ခနဲ တွန့်သွားရကာ အထိတ်တလန့် သားကြီးအား ကြည့်မိ လိုက်လေသည်။

သူနာပြုဆရာမလေးက သေဆုံးသွားတဲ့ ချွေးမ ခင်ပျိုမေနှင့် ဘယ်လိုအကြောင်းတွေကြောင့် ရုပ်ချင်းဆင်တူ နေရတာလဲ။ မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ တစ်ကောင်ကြွက်မလေး မိမိသူငယ်ချင်း မြမြသက်ရဲ့ သမီးလေး မိမိတို့ လက်ပေါ်မှာ ပဲ ကြီးပြင်းလာရတာပဲ မဟုတ်လား။

"ဘယ်လို သားကြီး ပျိုနဲ့ တူတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် မေမေ၊ ပျိုနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပဲ၊ ခွဲလို့ တောင် မရဘူး၊ တော်တော်အံ့ဩဖို့ ကောင်းတာပဲဗျာ"

"မဖြစ်နိုင်ဘူးသား၊ မင်းစိတ်တွေ ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေတာပါ၊ ပျိုက မေမေသူငယ်ချင်းသမီးပဲ၊ ပျိုလေးက မေမေ့လက်ပေါ်မှာ ကြီးပြင်းလာတာလေ"

"ပျိုကို အန်တီသက်က မေမေ့ရှေ့တင် ကိုယ်ဝန်လွယ်ပြီး မွေးခဲ့တာလားဟင်"

"အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူး သားကြီး၊ မေမေနဲ့ ကွဲသွားပြီး ကလေးတစ်ယောက်စီရမှ ပြန်တွေ့ကြတာပါ"

"အမြွှာများ ရှိနေမလားပဲ"

"မရှိပါဘူး၊ သက်လည်း တစ်ခါမှ မပြောဖူးဘူး၊ သူ မီးဖွားနေတုန်း ယောက်ျားသေသွားတယ်လို့ ပဲ ပြောတယ်"

သက်နှင့် ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်းတို့ မထင်မှတ်ဘဲ အိမ်နီးနားချင်းတွေအဖြစ် လာတွေ့ဆုံရသည်။ မိမိသားက အကြီးဖြစ်ပြီး ခင်ပျိုမေက နှစ်နှစ်လောက်ငယ်၏။ မိမိမှာ က သားငယ်ကိုယ်ဝန်နှင့်ဖြစ်သည်။

ခင်ပျိုမေလေးက မိမိမျက်စေ့ရှေ့မှာ မမွေးခဲ့ပေမယ့် အမြွှာညီအစ်မ ရှိခဲ့သည် ဟု သက်က ယနေ့အထိ တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

"သမီးလေးက တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေး အထီးကျန်မလေးပါ၊ နှောင်းနှောင်း စောင့်ရှောက်ပေးပါနော်"

သက်အသည်းကင်ဆာဝေဒနာ ခံစားနေရချိန်တွင် ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်းထံ အပ်နှံခဲ့လေသည်။ သက် မကွယ်လွန်ခင်မှာ ပင် သားကြီးနှင့် လက်ထပ် ပေးခဲ့၏။ သားကြီးတို့ ကလည်း အလွန်ချစ်မြတ်နိုးကြတဲ့ ချစ်သူတွေ။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မခွဲနိုင်မခွာရက် ချစ်မြတ်နိုးကြသည်။ ငယ်သူငယ်ချင်း ကျောင်းနေဘက် ချစ်သူတွေ။

"သူနာပြု ဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံ့ကို မေမေ ရုတ်တရက် တွေ့သွားရင် အထိတ်တလန့်နဲ့ ဖြစ်သွားပြီး အမူအရာ ပျက်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ လာပြောတာပါ"

"အမလေး သားကြီးရယ်၊ မတွေ့ရသေးတာတောင် မေမေ ရင်တုန်လိုက်တာကွယ်"

"အမူအရာ မပျက်နဲ့ နော် မေမေ၊ ဒီသူနာပြုဆရာမ ဘယ်လိုအကြံအ

စည်နဲ့ ရောက်လာတာလည်း ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရမယ်"

"အင်း...ဒေါက်တာသက်မောင်ကတော့ ယုံကြည်ရပါတယ်ကွယ်၊ အမူအရာတော့ သိပ်မပျက်စေနဲ့ ၊ ရိုးရိုးသားသား ရောက်လာတာပဲ ဖြစ်မှာပါ"

သားရဲ့ ရိုက်နှက်ကန်ကျောက်မှုကြောင့် နံရံနှင့် ခေါင်းဆောင့်မိပြီး နေရာမှာ တင် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားရသော ချွေးမခင်ပျိုမေရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ယနေ့အထိ ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်း မျက်စိထဲက မထွက်နိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည် ။

"မေမေ...သား လက်လွန်သွားပြီ၊ ပျို သေသွားပြီ၊ အသက်မရှိတော့ဘူး"

"မင်း...မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်လိုက်ရတာလဲ သားရယ်"

"ဖောက်ပြန်လို့ ၊ သစ္စာမရှိလို့ လင်ငယ်နေလို့ "

"သား"

ချွေးမ ခင်ပျိုမေ့ကိုလည်း ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်း သမီးအရင်းလေးကဲ့သို့ ချစ်လေသည် ။ သူငယ်ချင်းက အပ်နှံသွားခဲ့တာပဲ။ သူနာပြုဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံ့က ချွေးမပျိုနဲ့ ရုပ်ချင်းခွဲမရအောင် တူလွန်းနေတယ်တဲ့ ။ ဘာတွေဖြစ်ရတာလဲ၊ စိတ်မသက်မသာနှင့် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ကြီး ဖြစ်နေရလေသည် ။

အခန်း (၂)

အခန်းတံခါး ပွင့် လာလေသည်။ သားကြီး ထွန်းရောင်စဉ်က ရှေ့မှ ဝင်လာ၏။ နောက်မှာ တော့ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက် လိုက်ဝင်လာ သည်။

"ဟင်"

ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဆတ်ခနဲ တွန့်သွားအောင် တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားရလေသည်။ ဟုတ်တယ် သားပြောသလိုပဲ သူနာပြု ဆရာမလေးက ချွေးမခင်ပျိုမေနှင့် တူလွန်းနေလေသည်။

"မေမေ"

"ဟင်"

"ဒါ...မေမေ့ကို ပြုစုဖို့ အန်ကယ်သက်မောင် လွှတ်လိုက်တဲ့ သူနာပြု ဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံပဲ"

"ဪ...အေး...အေး"

ဘုရားရေ...ဒီကောင်မလေးက ဘာဖြစ်လို့ များ ချွေးမခင်ပျိုမေနှင့် ဒီ လောက်အထိ တူလွန်းနေရတာလဲ။ ခင်ပျိုမေပဲလား၊ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင် ပျိုမေက သေပြီ။ မိမိရှေ့မှာ တင် ခင်ပျိုမေရဲ့ အလောင်းကို ဖျောက်ဖျက် ပစ်လိုက်တာပဲလေ။

"ချစ်ခွန်းညံ"

"ရှင်"

"မင်းကို အိမ်ဖော်မလေး ချိုဝေက မင်းနေရမယ့် အခန်းကို လိုက်ပြ လိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ခဏကြာတော့ အိမ်ဖော်မလေး ချိုဝေ ရောက်လာသည်။ ။

"ချိုဝေ...ဒီဆရာမလေးကို အသင့်ပြင်ထားတဲ့ အခန်း ပို့လိုက်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လိုက်သွားပါ"

ဆရာမချစ်ခွန်းညံသည် အေးချမ်းယဉ်ကျေးသော မိန်းကလေးတစ် ယောက်ဟု တော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ။ ထွန်းရောင်စဉ် မင်း မိန်းမတွေကို စိတ်မနာ သေးဘူးလားကွာ။ မင်းယုံကြည် နေတုန်းပဲ လား။ ခင်ပျိုမေ သစ္စာမရှိတဲ့ မိန်းမပဲ။ ဖောက်ပြန်တယ်။ အဆင့်အတန်း မရှိတဲ့ မိန်းမ။

"သား"

"ဗျာ...အမေ"

"ဖြစ်ပါ့မလားကွယ်"

"ဗျာ"

"ဒီမိန်းကလေးက မင်းမိန်းမ ခင်ပျိုမေနဲ့ တူလွန်းနေတယ်လေ"

"မေမေ့အတွက်"

"နောက်တစ်ယောက် ထပ်ရှာကြတာပေါ့"

"အန်ကယ်သက်မောင်က ကောင်းမယ်ထင်လို့ စီစဉ်ပေးတာလေ၊
မေမေ ဘယ်လိုငြင်းဆန်မလဲ"

"ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ် သားကြီး၊ မေမေတို့ ငြင်းလို့ တော့ မဖြစ်ပါ
ဘူး၊ ထူးဆန်းနေတာတော့ အမှန်ပဲ"

အန်ကယ်သက်မောင်က ဆရာမချစ်ခွန်းညံသည် ခင်ပျိုမေနှင့် တူလွန်း
နေတာကို ကြိုတင်မပြောထားခဲ့။ ဘာကြောင့်များ ခင်ပျိုမေနှင့် တူလွန်း
တဲ့ သူနာပြုဆရာမ ချစ်ခွန်းညံကို လွတ်လိုက်ရတာလဲ။ ငြင်းဆန်၍ မ
ရပေ။

"ရောင်စဉ်...မင်းမိန်းမ ခင်ပျိုမေရော"

"ကွဲသွားပြီ အန်ကယ်"

"ဟင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဖောက်ပြန်လို့ "

"ဘာ"

"မိန်းမတွေက မာယာများ တယ် အန်ကယ်၊ ရိုးသားဖြူစင် ဟန်
ဆောင်နေတဲ့ မိန်းမတွေ ပိုပြီးကြောက်စရာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

"မင်းများ အထင်လွဲခဲ့တာလား ရောင်စဉ်ရယ်"

"ရောင်စဉ် ဖြစ်ကြောင်းတွေ မပြောချင်တော့ဘူး အန်ကယ်"

ဆရာမချစ်ခွန်းညံကို ဘာသဘောနဲ့ အန်ကယ်သက်မောင်က
ဒီအိမ်ကြီးဆီ လွတ်လိုက်ရတာလဲ။

"ချစ်ခွန်းညံက ပျိုမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးလေ"

လှုပ်ရှားလွန်းနေတဲ့ သူ့စိတ်တွေကို ထွန်းရောင်စဉ် ထိန်းချုပ်ထားလိုက်မိလေသည်။ ။ အန်ကယ်သက်မောင် စီစဉ်ပေးတာကို ငြင်းပယ်ပစ်လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ မေမေ့ကျန်းမာရေးက ရှိနေသေးတာပဲလေ။

"စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားစမ်းပါ သားရယ်၊ သူနာပြုဆရာမလေးက သားကို စိတ်ချောက်ချား နေစေပေမယ့် ဒေါက်တာသက်မောင် မသင်္ကာဖြစ်မှာ တော့ မပြုလုပ်သင့်ဘူးလေ၊ မေမေတို့ အိမ်ထဲ သူစိမ်းဝင်လို့ မှ မဖြစ်တာပဲ"

ဒေါက်တာသက်မောင်က ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်းတို့ ရဲ့ မိသားစုဆရာဝန်ပဲ။ လူယုံပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ မိသားစုကဲ့သို့ ဝင်ထွက်နေကျ ဖြစ်လေသည်။ ။ ဆေးပညာမှာ လည်း နှစ်ယောက်မရှိအောင် တော်လွန်းတဲ့ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးပါပဲ။

"ဟုတ်တယ်သား...ဒေါက်တာသက်မောင် စီစဉ်ပေးတာကို အကြောင်းပြချက် မခိုင်လုံဘဲ မငြင်းသင့်ဘူး၊ လက်ခံရမှာ ပဲလေ၊ ဒီမိန်းကလေး ကြည့်ရတာလည်း ရိုးသားပါတယ်"

ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်းလည်း သဘောမကျမိပေမယ့် လက်ခံရတော့မှာ ပဲ ဖြစ်လေသည်။ ။ သူနာပြုဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံကတော့ ရိုးသားဖြူစင်ပုံတော့ ရနေ၏။ ချွေးမခင်ပျိုမေနှင့် သူနာပြုဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံဘာဖြစ်လို့ များ တူလွန်းနေတာလဲ။ အဓိက ဒေါက်တာသက်မောင် စီစဉ်တာဖြစ်နေ၍ လက်ခံလိုက်ရလေသည်။ ။

"အခြေအနေကိုတော့ စောင့်ကြည့်ရမှာ ပဲ မေမေ၊ ထူးခြားတာတော့ အမှန်ပဲ၊ ဒီသူနာပြုက ခင်ပျိုမေနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်နေလဲ၊ အန်ကယ်သက်မောင်ကလည်း မပြောမဆိုနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ လွှတ်လိုက်ရတာလဲဗျာ"

"သားငယ်လည်း ပြန်လာတော့မယ်၊ အခြေအနေတွေက ဘာဖြစ်မလဲ မသိသေးဘူးကွယ်၊ သားကြီး အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စသိသွားရင် ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး "

ညီက သူနှင့် ခင်ပျိုမေ လက်ထပ်တာပင် မစောင့်ဆိုင်းတော့ဘဲ နိုင်ငံခြားသို့ ထွက်သွားခဲ့လေသည်။ ။ ခင်ပျိုမေနှင့် ညီကလည်း ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပါပဲ။ အတူတူကြီးပြင်း လာကြသူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

"သားကြီးစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားပါ။ တကယ်တော့ မေမေ့သားကြီးက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပညာတတ်ပြီး ကြိုးစားရိုးသားတဲ့ ယောက်ျားကောင်း တစ်ယောက်ပါ"

ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်းရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ဝေ့တက်လာရလေသည်။ ။ သားကြီး လူလိမ္မာကြီး၊ လူရိုးလူအေးကြီးပါ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အောင်မြင်စွာ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုကို ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်နိုင်လေသည်။ ။

သားနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တဲ့ ခင်ပျိုမေကလည်း ရိုးသားအေးချမ်းပြီး လှပချောမောသည်။ ။ အိမ်ရှင်မပီသစွာ သားကို ပြုစုယုယပေးသူ ပညာတတ်မိန်းကလေးပါပဲ။ သားကြီးက အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်တဲ့ မိန်းမဟုတ်စွပ်စွဲခဲ့ပေမယ့် ရိပ်သာမှာ နေနေသော ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်း အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ဘာမှ မသိခဲ့ရ။ သားကြီးထံ ခေတ္တခဏရောက်နေတုန်း ယခုကဲ့သို့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ ကြုံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။

"သားကြီးရယ်...ပျို တကယ်ပဲ ဖောက်ပြန်ခဲ့လို့ လား မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်၊ ပျိုက မင်းအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးလွန်းပြီး မိန်းမပီသလွန်းတာပဲ"

"ဖောက်ပြန်တယ် မေမေ၊ သားကိုယ်တိုင်မိတာ ယောက်ျားတစ်

ယောက်နဲ့ သားကိုယ်တိုင် အခန်းထဲမှာ တွေ့လိုက်တယ်။ မေမေ ရိပ်သာ ကနေ မရောက်ခင် တစ်ရက်မှာ မိတာဗျ"

သားကြီးပြောလို့ သာ ယုံကြည်လိုက်ရတာ ဒေါ်နွဲ့နွဲ့နှောင်း သွေးပျက်မတတ် ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ။ ယခုအထိ နလံမထူတော့။ အိပ်ရာပေါ်မှာ ဘိုးဘိုးလဲနေရလေသည်။ ။

"မေမေ"

"သားကြီးရယ်"

"ချစ်ခွန်းညံကို တွေ့နေသမျှ မေမေနဲ့ သားစိတ်နှလုံး မသာမယာနဲ့ ထိခိုက်ကြေကွဲ နေကြရမှာ သေချာတယ်လေ"

"သားကြီး ဘယ်လိုလုပ်ချင်တာလဲ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ဘာမှ စိတ်လိုက် မာန်ပါ မလုပ်ပါနဲ့၊ မေမေ့ကို တိုင်ပင်ပါ"

"အခြေအနေကြည့်ပြီး ချစ်ခွန်းညံ ဒီကနေ ထွက်သွားအောင်တော့ လုပ်ရမှာ ပဲလေ၊ ပြီးတော့ ညီလေးမိုးသက်တုံက ရှိသေးတယ်"

သူနာပြုဆရာမလေး ချစ်ခွန်းညံက တော်တော်လေး လှပချောမောနေသည်။ ။ ညီ မျက်စိကျသွားနိုင်သည်။ ။ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီမိန်းကလေးနဲ့ ညီ မနီးစပ်စေချင်ဘူး။ သူ့ဇနီး ခင်ပျိုမေနဲ့ တူလွန်းနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က ညီချစ်သူ လုံးဝမဖြစ်စေရဘူး။

"ဒီမိန်းကလေးက စွဲဆောင်မှုရှိတယ် မေမေ၊ ညီက အလှအပကြိုက်တယ်၊ နီးစပ်သွားမှာ သားမလိုလားဘူး"

"သားငယ်က လူဆိုးလေးပါ၊ ပြီးတော့ သားကြီးလို မဟုတ်ဘူး ၊ လည်တယ်၊ ရည်းစားတွေကလည်း အများကြီး၊ ဒီလို အစုတ်အနုတ် သူနာပြုဆရာမလေးကို အထင်တကြီးနဲ့ ချစ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်မှာ မဟုတ်"

တိပါဘူး"

ညီက ခပ်ရှုပ်ရှုပ် လူတစ်ယောက်ပါပဲ။ ဘာကိုမှ အလေးအနက် မထားတတ်ပေ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ချစ်ခွန်းညံ့နှင့် ညီ နီးစပ်သွားမှာ ရော၊ ညီက အပျော်ကြိမှာ ရော ပူပင်သောက ရောက်နေရလေသည်။ ။

"သားကြီး"

"ဗျာ"

"ဒီကလေးမ သူ့ဆန္ဒနဲ့ သူ ထွက်သွားအောင် မေမေကြံစည်ပါ့မယ်၊ သားကြီး ခြေလွန်လက်လွန်တော့ ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့ ကွယ်"

သူ မေမေအခန်းထဲကနေ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ။ ဒေါသတွေနှင့် ရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်နေရ၏။ မေ့ပစ်ထားခဲ့သော အတိတ်က နာကြည်းစရာတွေ သူ့နှလုံးသားတွေထဲက ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ မင်း လာပြီး ထိုးဆွတူးဖော်လိုက်တာပဲ ချစ်ခွန်းညံ့။

"ဝုန်း"

သူ့အခန်းတံခါးကို ဝုန်းခနဲ ဆောင့်ပိတ်ပစ် လိုက်လေသည်။ ။ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲချင်နေ၏။ မြင့်မြင့်သမျှ အရာအားလုံးကို စိစိညက်ညက် ချေပစ်ချင်နေခဲ့သည်။ ။

"ခင်ပျိုမေ...မင်း ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးလိုက်တာပဲ၊ ငါ့နှလုံးသားတွေ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ ဘဝတွေ အလားအလာ ကောင်းလွန်းနေခဲ့တဲ့ ငါ့အနာဂတ်တွေ မင်း ချိုးဖဲ့ပစ်လိုက်တာ၊ မင်း တရားခံ၊ မင်းရိုးသားဟန် ဆောင်နေတာ"

"ချစ်ခွန်းညံ့ မင်းရော ဘယ်လို မိန်းမတစ်ယောက်လဲ။ ဟန်ဆောင်နေတာလား။ ရိုးသားဟန် ဆောင်နေတာလား။ အဲဒီလိုမိန်းမတွေ

အရမ်းကြောက်စရာ ကောင်းတယ်ကွ။ အပြင်ပန်းက ကြည့်လိုက်ရင် တကယ့်ကို ရိုးသားဖြူစင်ပြီး မိန်းမကောင်း ပီသနေလိုက်ကြတာ။ အလကားဟာတွေ ငါမုန်းတယ်။ မင်းတို့ ရဲ့ ဟန်ဆောင်လိမ်ညာ လှည့်ဖျားမှုတွေကို ငါ အရမ်းမုန်းတီးတယ်ကွ"

အရူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ရင်ထဲမှာ နာကြည်းမှုတွေကို တတွတ်တွတ် ဖွင့်ဟပြောဆိုရင်း အရက်တွေကို အရူးအမူးမော့ သောက်နေမိလေတော့သည် ။
